

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Zvláštní formy přezkumného řízení
Diplomant/ka: Jakub Štverák
Autor posudku: JUDr. PhDr. Jan Malast, Ph.D.

Předmětem tohoto posudku je diplomová práce Jakuba Štveráka zpracovaná na téma „Zvláštní formy přezkumného řízení“.

Cílem předložené práce byla „*analýza aktuální právní úpravy obecné a zvláštních forem přezkumného řízení a současně s tím i pokus o ucelení problematické subsidiární aplikace obecných ustanovení vzhledem k výše zmíněným odlišnostem, kterého se autor pokusí dosáhnout za použití judikatury, komentářové literatury, odborných publikací a v neposlední řadě i úvah de lege ferenda*“ (str. 6).

Tento cíl je nepochybně dostatečně ambiciózní a legitimní ve vztahu k podstatě a funkci diplomové práce coby závěrečné práce kvalifikační.

Práce je členěna do 9 číslovaných kapitol (většinou dále podrobněji členěných), mezi něž diplomant poněkud atypicky zařadil také úvod, závěr a cizojazyčné resumé (summary). Práce vychází ze stručného historického přehledu přezkumu rozhodnutí na našem území v (relativně) moderní historii, po kterém již následuje rozbor obecného přezkumného řízení (včetně zdůraznění jeho výjimek a některých zvláštností, které samo „obecné“ přezkumné řízení připouští), načež se práce již věnuje tématu samotnému, tj. přezkumnému řízení vedenému vůči neregulativním úkonům (resp. úkonům podle IV. části správního řádu), vůči veřejnoprávním smlouvám a vůči opatřením obecné povahy. Poslední kapitola před závěrem je pak zaměřena též na přezkumné procesy podle zvláštních zákonů, konkrétně podle daňového řádu, přestupkového zákona a zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.

Struktura práce je logická a odpovídající povaze zvoleného tématu i stanovenému cíli. Za patrně jedinou zvláštnost osobně považuji kapitolu třetí, která by systematicky spíše patřila jako podkapitola do kapitoly druhé, její stávající pojetí však nevybočuje z mezí běžné diplomantovy autorské licence, kterou je nutno respektovat.

Po obsahové stránce soudím, že práce v zásadě splňuje běžné standardy kladené na tento typ akademických textů. Je zřejmé, že diplomant se snažil „překročit stín“ pouhého popisu platné právní úpravy, kterou se nesnaží jen „opsat“ či případně stručně komentovat, ale nahlízet na rozebírané otázky i z teoretického pohledu za použití doktrinálních východisek. Pisatel při tom prakticky vyčerpává soudobou odbornou literární produkci (snad s výjimkou nejnovějšího komentáře ke správnímu řádu z roku 2022 autorského kolektivu Kopecký, Staša a kol., který z nepříliš zřejmých důvodů chybí), na jejímž základě rozebírá jednotlivé dílčí otázky související

z problematikou přezkumného řízení, a v širším kontextu koneckonců též forem činností veřejné správy. To mu umožňuje – mimo jiné – vzájemně konfrontovat některé odlišné úhly pohledu jednotlivých autorů na určité otázky, resp. odlišné právní závěry, k nimž tito nezřídka docházejí. Bohužel ne vždy však diplomant využívá této situace k možnosti zaujetí vlastního právního (a odůvodněného) závěru (viz například nejednotně nazíraná otázka přípustnosti odvolání proti přezkumnému rozhodnutí vůči neregulativnímu úkonu na str. 43 atp.), což je ovšem věc, kterou by nemělo být obtížné napravit v rámci ústní obhajoby práce. Totéž pak platí o některých „nedotažených“ úvahách a myšlenkách, které by zasloužily podrobnější rozpracování.

Formální náležitosti práce jsou standardní a všechny běžně očekávané atributy akademického kvalifikačního textu byly naplněny.

Z celkového pohledu lze podle mého názoru předloženou práci hodnotit jako vcelku zdařilou, které se podařilo dosáhnout nijak snadného cíle, jež si její autor stanovil. Nedostatky, které s v ní objevují, zcela jistě nejsou takového charakteru, aby bránily připsání práce k ústní obhajobě, k níž tedy DP doporučuji. Předběžně navrhuji jejího hodnocení stupněm „velmi dobře“, a to zejména za předpokladu nadprůměrné úrovně ústní obhajoby.

Podněty k diskusi:

Může podle diplomanta provést ministr vydat přezkumné rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení, a to především ve vztahu k (ne)zbytné roli rozkladové komise?

V Plzni dne 14. 5. 2024

Podpis autora posudku

ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI
Fakulta právnická
Katedra správního práva

Posudek vedoucího diplomové práce

Název práce: Zvláštní formy přezkumného řízení
Diplomant/ka: Jakub Štverák
Autor posudku: JUDr. PhDr. Jan Malast, Ph.D.

Předmětem tohoto posudku je diplomová práce Jakuba Štveráka zpracovaná na téma „Zvláštní formy přezkumného řízení“.

Cílem předložené práce byla „*analýza aktuální právní úpravy obecné a zvláštních forem přezkumného řízení a současně s tím i pokus o ucelení problematické subsidiární aplikace obecných ustanovení vzhledem k výše zmíněným odlišnostem, kterého se autor pokusí dosáhnout za použití judikatury, komentářové literatury, odborných publikací a v neposlední řadě i úvah de lege ferenda*“ (str. 6).

Tento cíl je nepochybně dostatečně ambiciózní a legitimní ve vztahu k podstatě a funkci diplomové práce coby závěrečné práce kvalifikační.

Práce je členěna do 9 číslovaných kapitol (většinou dále podrobněji členěných), mezi něž diplomant poněkud atypicky zařadil také úvod, závěr a cizojazyčné resumé (summary). Práce vychází ze stručného historického přehledu přezkumu rozhodnutí na našem území v (relativně) moderní historii, po kterém již následuje rozbor obecného přezkumného řízení (včetně zdůraznění jeho výjimek a některých zvláštností, které samo „obecné“ přezkumné řízení připouští), načež se práce již věnuje tématu samotnému, tj. přezkumnému řízení vedenému vůči neregulativním úkonům (resp. úkonům podle IV. části správního řádu), vůči veřejnoprávním smlouvám a vůči opatřením obecné povahy. Poslední kapitola před závěrem je pak zaměřena též na přezkumné procesy podle zvláštních zákonů, konkrétně podle daňového řádu, přestupkového zákona a zákona o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů.

Struktura práce je logická a odpovídající povaze zvoleného tématu i stanovenému cíli. Za patrně jedinou zvláštnost osobně považuji kapitolu třetí, která by systematicky spíše patřila jako podkapitola do kapitoly druhé, její stávající pojetí však nevybočuje z mezí běžné diplomantovy autorské licence, kterou je nutno respektovat.

Po obsahové stránce soudím, že práce v zásadě splňuje běžné standardy kladené na tento typ akademických textů. Je zřejmé, že diplomant se snažil „překročit stín“ pouhého popisu platné právní úpravy, kterou se nesnaží jen „opsat“ či případně stručně komentovat, ale nahlízet na rozebírané otázky i z teoretického pohledu za použití doktrinálních východisek. Pisatel při tom prakticky vyčerpává soudobou odbornou literární produkci (snad s výjimkou nejnovějšího komentáře ke správnímu řádu z roku 2022 autorského kolektivu Kopecký, Staša a kol., který z nepříliš zřejmých důvodů chybí), na jejímž základě rozebírá jednotlivé dílčí otázky související

z problematikou přezkumného řízení, a v širším kontextu koneckonců též forem činností veřejné správy. To mu umožňuje – mimo jiné – vzájemně konfrontovat některé odlišné úhly pohledu jednotlivých autorů na určité otázky, resp. odlišné právní závěry, k nimž tito nezřídka docházejí. Bohužel ne vždy však diplomant využívá této situace k možnosti zaujetí vlastního právního (a odůvodněného) závěru (viz například nejednotně nazíraná otázka přípustnosti odvolání proti přezkumnému rozhodnutí vůči neregulativnímu úkonu na str. 43 atp.), což je ovšem věc, kterou by nemělo být obtížné napravit v rámci ústní obhajoby práce. Totéž pak platí o některých „nedotažených“ úvahách a myšlenkách, které by zasloužily podrobnější rozpracování.

Formální náležitosti práce jsou standardní a všechny běžně očekávané atributy akademického kvalifikačního textu byly naplněny.

Z celkového pohledu lze podle mého názoru předloženou práci hodnotit jako vcelku zdařilou, které se podařilo dosáhnout nijak snadného cíle, jež si její autor stanovil. Nedostatky, které s v ní objevují, zcela jistě nejsou takového charakteru, aby bránily připsání práce k ústní obhajobě, k níž tedy DP doporučuji. Předběžně navrhuji jejího hodnocení stupněm „velmi dobře“, a to zejména za předpokladu nadprůměrné úrovně ústní obhajoby.

Podněty k diskusi:

Může podle diplomanta provést ministr vydat přezkumné rozhodnutí ve zkráceném přezkumném řízení, a to především ve vztahu k (ne)zbytné roli rozkladové komise?

V Plzni dne 14. 5. 2024

Podpis autora posudku